

Μέρες Σχολείου

Μάιος - Ιούνιος 2008 www.pagkitio.gr

e-mail: gymnasio@pagkitio.gr

Έτος γ' - αριθ. φύλλου 9

«...στο Σχολείο της θάλασσας»

Θε μου τι μπλε ξοδεύεις για να μη σε βλέπουμε!

(Οδ. Εύτης, Μαρία Νευέτη)

ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
Υπάρχει η θάλασσα και ποιος θα την εξανιλήσει;
Αισχύλος, Αγαμέμνων

Θάλασσα θάλασσα
στο νου, στην ψυχή και στις φλέβες μας θάλασσα.
Γιάννης Ρίτσος, Το εμβατήριο του ωκεανού.

Ο θαλασσινός άνεμος κι η δροσιά της αυγής
υπάρχουν χωρίς να το ζητήσει κανένας.
Γιάννης Σεφέρης, Ήφαινό ηλιοστάσι

Η θάλασσα ψύχραιμη και ασύσπαστη,
λες κι' απ' τις άκρες της σφικτά
την έπιασ' η στεριά και την τεντώνει.
Κική Δημουλά, Επί τα ίχνη

Βλέπει επάνω εις την θάλασσαν
την ησυχίαν χυμένην
Ανδρέας Κάλφης, Ωδά

Φέρτε μου τη θάλασσα
να την προσκυνήσω,
φέρτε μου τον ήλιο
να προσευχηθώ.
Νίκος Ικάνος

Τέτοια στιγμή νη ρθείς,
που η μέρα σβήνει
στην αρχαλιά μιας θύλασσας
γεμάτης μουσική.

Έχοντας ερωτευθεί και κατοικήσει αιώνες μες στη
θάλασσα έμαθα
γραφή και ανάγνωση
Οδυσσεύς Εύτης, Το θαϊέδωρο και η Αίκαη Σέκρη Ομορφιά

Τη θάλασσα τη θάλασσα ποιος θα μπορέσει να την
εξανιλήσει;
Γιάννης Σεφέρης, Μυθοσύρημα

Κι η θάλασσα που σκίρτησε σαν το χοχλό
που βράζει,
Διονύσιος Σολωμός, Ο Κρητικός

Εδώ ας σταθώ. Κι ας δω κ' εγώ την φύσι λίγο.
Θάλασσας του πρωού κι ανέφελου ουρανού
λαμπρά μαφιά, και κίτρινη όχθη- όλα
ωραία και μεγάλα φωτισμένα.
Κ. Π. Καβάφης, Θάλασσα του πρωού

Λέγαμε: «Η θάλασσα θα υπάρχει πάντα
να δίνει στις πέτρες την ασπρίλα του αλαπού».
Γίνος Πατρίτσος, Θάλασσα Ελαγγελίας

Τα σούρουπα έρχονται και ξανάρχονται κι
η θάλασσα είν' ατέλειωτη.
Μανώλης Αναγνωστάκης, Τα Πιάματα

Το ζήτημα είναι από πού βλέπει κανείς τον ουρανό.
Εγώ τον έχω δει από καταμεσής της θάλασσας.
Οδυσσεύς Εύτης, Ο Μπαρής Ναυτίλος

Αυτές τις πέτρες κουβαλάω
στον ύπνο για να κίσω
τη θάλασσα.
Γιάννης Κοντός, Τα οστά

Σκέπη της θάλασσας
Τιμόνι τ' ουρανού
Της γης ανάστα!
Ζήσωνος Λορεντζάτος, Συλλογή

Μια θάλασσα μικρή, μια θάλασσα μικρή
είναι το καλοκαίρι μου, ο έρωτάς μου,
ο πόνος μου
Διονύσιος Σαββόπουλος

Μικρή πράσινη θάλασσα

δεκατριώ χρονώ

(Οδ. Εύτης)

Μάιος

Δευτέρα, 5 Μαΐου.

Ανοιγµα του σχολείου µετά τις διακοπές του Πάσχα.

Παρασκευή, 9 Μαΐου.

Παράσταση της θεατρικής οµάδας του γυµνασίου µε τα ΤΑ ΔΙΦΟΡΑ του Κωστή Φραγκούλη στο Θεατρικό Σταθµό, στις 9.30 το βράδυ.

Πέμπτη, 15 Μαΐου και Παρασκευή, 16 Μαΐου

το «Πολιτιστικό δήμερο 2008» στο σχολείο µε δεκαοκτώ εκδηλώσεις.

Κάποιες απ' αυτές επαναλήφθηκαν την Παρασκευή το βράδυ για τους γονείς.

Τετάρτη, 21 Μαΐου. Έναρξη εξετάσεων

Μάθε σου 'βρε αδέρµο, να µάθε 'βρε αδέρµο, να σπουδάσεις στο σχολείο και τα σχολικά βιβλία.

ΤΑ ΣΑ ΕΚ ΤΩΝ ΣΩΝ

Κρέµη, κολλή µου ρολόγια, κανόνας και σπείρα,
µ' ασηχασί τ' απήθη και φέτα µου απ' τ'α χέρια.
Και τώρα που βιάσε ο καρός το χρώς να πληρώσει,
θυρά, δεν έχει πίσω δικό µου να σου βάλει.
Μα λουλούδια µουαχά, από τ'α δικά σου,
που µάζωλα σαν ήχορασι δα σπείρασικά σου.
Και δά 'βρενα ποσέχαρος, φρέσκα και θροασί,
µα σπείρασι κακασίσις και 'αίσα µου απ' σπείρα.
Κι αν απ' άρα ταχού, να 'χει καρό να τρέψι,
θα τρέψι απ' σπείρα άλλα να σου µαζέψι.
Μα βρόδασι και µέχρασι κι ο µέρα µαζού µαζέψι
κι ο τόπος κακασίχαλος και ποιος να τα τρέψι.
Γι' απ'ό κι δά σου µαζέψι, πρίχου να βουν τ' ατέρια,
δύ µαροτά µου βρόδασι, µην έρσι µ' ατέρα χέρια ...

ΚΟΚΚΙΑΤΑ ΚΙΟ ΤΑ ΔΙΦΟΡΑ ΣΟΥ ΣΠΕΡΟΑΣΙΣΤΗ

1. Η ΜΙΚΡΑΝΤΡΑΠΟΥ

2. ΣΙΒΥΛΛΙΟ

3. ΤΑ ΣΑ ΕΚ ΤΩΝ ΣΩΝ

Το σπείρασι σπείρα µερος οι σπείρασις µαζέψις Γερµανισ (αλφάβητικη σπείρα)

1 Αφρίσις Σπείρα	5 Μουσαφίσις Κου/ος
2 Αφρίσις Χρυσί	6 Μουσαφίσις Κου/ος
3 Αφρίσις Αφρί	7 Μουσαφίσις Ελλή
4 Βλάσις Νησί	8 Μουσαφίσις Αφρί
5 Βλάσις Μουσαφί	9 Μουσαφίσις Μουσαφί
6 Βλάσις Μουσαφί	10 Μουσαφίσις Κου/ος
7 Καρυσίσις Ελλή	11 Μουσαφίσις Κου/ος
8 Καρυσίσις Άνα	12 Μουσαφίσις Κου/ος
9 Καρυσίσις Μουσαφί	13 Μουσαφίσις Αφρί
10 Καρυσίσις Σπείρα	14 Μουσαφίσις Κου/ος
11 Καρυσίσις Χρυσί	15 Μουσαφίσις Ελλή
12 Καρυσίσις Χρυσί	
13 Καρυσίσις Χρυσί	
14 Καρυσίσις Χρυσί	

και απ'ό βροτάκι ο Τζούλι Τεακι
Υπόθεσις θεατρικής οµάδας
Ελένη Γουρζιάνη-Κουσαφί
Κωστή Φραγκούλη

ΣΠΕΡΟΑΣΙΣΤΗ ΕΡΓΑ ΤΗΣ
ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΟΜΑΔΗΣ

- Βροτάκι, Του Νικητό Αλφάβη, 1996
- Οθωνία Ελλή, Ο Έθνος ο Εθόνος, 1997
- Μουσαφίσις Σπείρα, Ο Ελευθέρου Πολιτισµού, 1999
- Μουσαφίσις Μουσαφίσις, 2001
- J. Βουρνασά, Long-D. Σπείρα, Οθωνία ο Σπείρα ο Σπείρα ο Σπείρα, 2002
- Ο Μουσαφίσις Μουσαφίσις οθωνία - απ'ό βροτάκι οθωνία
Του Ν. Κουσαφί, 2004
- Οθωνία, ο οθωνία Τον Χρυσί, 2007

Θεατρική οµάδα. Παράσταση στο Θεατρικό Σταθµό.

... Μια παράσταση που µε έκανε να καταλάβω ότι
«παράσταση δεν είναι φώτα, δεν είναι σκηνικά, είναι οι
άνθρωποι. ΕΣΕΙΣ και ΕΓΩ».

Σταύρος Αεράκης, γ' γυµνασίου

Ομάδα χορού

Πέμπτη 15 Μαΐου

Πρόγραμμα πολιτιστικού διημέρου 2008

8.15'-8.40'	-Το Ηρόδοτο εντός των τειχών: πλάις και δράμας της πόλης, β2, (κ. Γ. Κοτσίδης—κ.Μ. Χαλαυδίδης);
8.50- 9.10'	-Παρουσίαση της δουλειάς της Ομάδας Φωτογραφίας, (κ. Πολ. Νικηφορίδης).
9.20'- 9.30'	-Αντίθετος Ομάδα σύγχρονου χορού, (κ. Μαρία Γεωργουλίδης).
9.40'-9.45'	Χορευτικό από τα κορίτσια του α1.
9.50'-10.10'	Δ Ι Α Λ Ε Ι Μ Μ Α
10.15'-11.00'	-Τελικά, τι θα κάνουμε στο πολιτιστικό, β2 (κ. Αντ. Νικονίδης).
11.15'-11.45'	-Ο Όμηρος τα έκανε σαλιάνια, α2 (κ. Ερ. Παπαθανασίου).
11.45'-12.00'	Δ Ι Α Λ Ε Ι Μ Μ Α
12.10'-12.20'	Βράβευση των διακεκριμένων μαθητών στο μαθηματικό διαγωνισμό «Ευκλείδης», (κ. Ερ. Παπαθανασίου).
12.25'-13.10'	-Το β1 έχει ταλέντο, β1 (κ. Γαβ. Γέτη).
13.20'-14.00'	-Προσέγγιση στη μουσική τζαζ, Ομάδα μουσικής (κ. Α. Πεπονίδης).

Χορευτικό από τα κορίτσια του α1

β2. Τελικά τι θα κάνουμε στο πολιτιστικό;

α2. Ο Όμηρος τα έκανε σαλιάνια.

Απονομή μαθηματικών βραβείων «Καγκουρό Ελλάς»

Το β1 έχει ταλέντο.

Ομάδα μουσικής σε κομμάτια τζαζ.

Παρασκευή 16 Μαΐου

8.15'-8.45'	Εργασίες στο μάθημα της Πληροφορικής, β2 (κ. Γ. Κοπδόσης).
8.55'-9.20'	Παρουσίαση εργασιών της Ομάδας Πληροφορικής, (κ. Φανή Φουντουλάκη).
9.30'-9.50'	Πεπραγμένα της κινηματογραφικής λέσχης 2007-2008, (κ. Μιχ. Κυπριωτάκης).
9.50'-10.10'	Δ Ι Α Λ Ε Ι Μ Μ Α
10.20'-10.40'	«Καλοκαίρι, η γαλάζια προκυμιά θα σε φέρει», α1 (κ. Αθ. Κληρονόμου).
10.50'-11.20'	Παραδοσιακοί και λατίν χοροί από την ομάδα χορού, (κ. Σίρης Κασσάσης, κ. Λιζ. Κοικάλη).
11.30'-11.40'	Χορογραφία πάνω σ' ένα τραγούδι, (Α. Κορκοβίτσα, Αλ. Μπαντουβά, Εμμ. Πεδιαδετάση, Χρ. Ρητσοπούλου).
11.45'-12.00'	Δ Ι Α Λ Ε Ι Μ Μ Α
12.10'-12.20'	Αποτελέσματα διαγωνισμού καλλιτεχνικού τετραδίου, (Αγνή Ορφανουδάκη, Φιλομήλα Φραιδάση).
12.30'-13.00'	«Λούφα και αποβολή», γ1 (με πρωτοβουλία των μαθητών).
13.15'-14.00'	Συναυλία τραγουδιών για το ... τέλος! Ομάδα μουσικής (κ. Λεων. Πεπονάσης).

Το σχέδιο του φυλλάδιου είναι του Μ. Ορφανουδάκη, α1

Παρουσίαση πεπραγμένων της κινηματογραφικής λέσχης από τον κ. Μιχ. Κυπριωτάκη.

Μικρή παρέμβαση από την υπεύθυνη του κύκλου των εικαστικών κ. Σίσσυ Τσαϊνή.

α1. «Καλοκαίρι η γαλάζια προκυμιά θα σε φέρει».

Ομάδα χορού. Παραδοσιακοί και λατίν χοροί.

Χορογραφία πάνω σ' ένα τραγούδι. Κορίτσια της γ' τάξης.

Αποτελέσματα διαγωνισμού «καλλιτεχνικού τετραδίου».

Εκδήλωση γ' γυμνασίου .

Να 'μαστε...όσοολοι μαζί
...με 11 ολόκληρα χρόνια ΔΙΑΦΟΡΑ !!

Μουσική ομάδα. Τραγούδια για το τέλος.

Το «κλείσιμο» του πολιτιστικού .

Απόψεις...Κινηματογραφικές

Ολοκληρώθηκαν για φέτος οι δραστηριότητες της κινηματογραφικής λέσχης του σχολείου. Για μένα, προσωπικά, ήταν μία αναγνωριστική χρονιά, μιας και δεν είχα ξαναεπιχειρήσει τέτοια προσπάθεια και δεν ήξερα πώς θα δέχονταν τα παιδιά την επιλογή των ταινιών. Αποδείχτηκε, όμως, για μία ακόμη φορά, πως δεν θα σταματήσουν να με εκπλήσσουν. Η τελευταία, για φέτος, καταχώρηση στο φυλλάδιο του σχολείου περιλαμβάνει τις εντυπώσεις των παιδιών από τις τρεις, κατά τη γνώμη τους, κορυφαίες ταινίες, που προβλήθηκαν στα πλαίσια της λέσχης μας. Οι γνώμες συγκεντρώθηκαν την τελευταία μέρα του κύκλου. Τα παιδιά χωρίστηκαν σε τρεις ομάδες. Κάθε ομάδα ανέλαβε να σχολιάσει μία από τις τρεις καλύτερες ταινίες. Χωρίς άλλη χρονοτριβή θα ξεκινήσω με το γενικό απολογισμό καθεμιάς από αυτές, βασιζόμενος στα λόγια των παιδιών.

No 3: «Το τρίο της Μπελβίλ». Σύμφωνα με την ομάδα που έγραψε για αυτήν την ταινία, ήταν ίσως ένα από τα πιο παράξενα και ιδιότυπα κινούμενα σχέδια που έχουν δει μέχρι τώρα. Οι δύο μορφοί χαρακτήρες δύσκολα ξεχνιούνται όπως επίσης και η ιδιόμορφη όμορφη μουσική. Οι ήρωες της ταινίας δεν ήταν ωραιοποιημένα καρτούνς. Το γλυκόπικρο τέλος ήταν, επίσης, έξω από τα καθιερωμένα και σχολιάστηκε θετικά.

No 2: «Σινεμά ο Παράδεισος». Η ομάδα που ανέλαβε το σχολιασμό στάθηκε στη δύναμη της αφήγησης που είχε η ταινία. Δυνατό σημείο της ήταν και η παρουσίαση της αληθινής φιλίας του νεαρού πρωταγωνιστή με τον μηχανικό προβολής. Η ομάδα, τέλος, αναφέρθηκε και στο συγκινησιακά φορτισμένο φινάλε.

No 1: «Z». Το Z πήρε πολύ θετικά σχόλια από τα παιδιά που την ανέλαβαν. Είχε όλα τα στοιχεία ενός θρίλερ, με έντονη δράση και δυνατές, συναισθηματικά, σκηνές, παρότι επρόκειτο για πολιτικό, κυρίως, θρίλερ. Φυσικά, δε θα μπορούσαν να μείνουν ασχολίαστες και οι άμεσες αναφορές στο διεφθαρμένο πολιτικό σκηνικό εκείνης της περιόδου. Τα παιδιά δεν έμειναν ασυγκίνητα στην προσπάθεια κάποιων να τα βάλουν με το σάπιο σύστημα και τους «ισχυρούς», προκειμένου να απονείμουν δικαιοσύνη.

Με αυτόν το σύντομο απολογισμό, λοιπόν, σας αφήνουμε προσωρινά. Εκ μέρους της Κινηματογραφικής Λέσχης σας εύχομαι καλό καλοκαίρι και όπως έλεγαν παλιά στις αίθουσες των κινηματογράφων που έκλειναν για διακοπές,

PANTEBOY TO ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ!

Μιχάλης Κυπριωτάκης

Ποιος είπε ότι τα μαθηματικά δεν έχουν «γεύση»;

Στα πλαίσια της συνθετικής εργασίας με θέμα «κλάσμα-λόγος» που είχε αναλάβει η ομάδα μαθητών του β1 Ανδρουλιδάκη Αλεξάνδρα, Αντωνάκης Ανδρέας, Μαρουγάκης Γιώργος και Μουσουράκης Κωνσταντίνος, γεντήκαμε τα κλάσματα. Πώς έγινε αυτό; Η απορία σας λύνεται αμέσως. Τα κλάσματα τα συναντάμε σε πολλές πρακτικές, καθημερινές εφαρμογές. Μία από αυτές τις εφαρμογές είναι και οι ποσότητες των υλικών που χρειάζονται για την παρασκευή ενός γλυκού. Η ομάδα των μαθητών, που αναφέραμε παραπάνω, την τελευταία ώρα μαθήματος της φετινής σχολικής χρονιάς μάς επιφύλαξε μια πολύ γλυκιά έκπληξη. Έφτιαξαν δύο υπέροχα κέικ-τηρώντας πιστά τις αναλογίες των υλικών, μιας και οι δόσεις των υλικών ήταν τετραπλάσιες της συνταγής του γλυκού- και με την απόλαυση της γλυκιάς γεύσης του κέικ- κλάσματος κλείσαμε την φετινή μας χρονιά. Μπράβο στα παιδιά για την πρωτοβουλία τους !!!!

Αποτελέσματα μαθηματικού διαγωνισμού Καγκουρό

Όπως είχαμε προαναγγείλει στο τεύχος Φεβρουαρίου, στις 29 Μαρτίου διοργανώθηκε στο σχολείο μας ο Διεθνής Μαθηματικός Διαγωνισμός Καγκουρό. Πραγματοποιήθηκε για 2η χρονιά στην Ελλάδα και η συμμετοχή των μαθητών ήταν εκπληκτικά μεγάλη. Στο διαγωνισμό μπορούν να λάβουν μέρος όλοι οι μαθητές από την Γ' τάξη Δημοτικού μέχρι την Γ' Λυκείου. Βασικός στόχος του διαγωνισμού είναι η προώθηση των μαθηματικών με διασκεδαστικό τρόπο, χωρίς φυλετικές ή κοινωνικές διακρίσεις.

Οι μαθητές μας που διακρίθηκαν και έλαβαν συμβολικά βραβεία είναι οι: Μαδαριωτάκης Μιχάλης (α1), Αντωνάκης Ανδρέας (β1), Κατσιδονιωτάκη Μαρία (β1) και Χριστάκη Μαρία (β2). Συγχαρητήρια στους μαθητές!!!!

Και μιας και μιλάμε για διαγωνισμό με **διασκεδαστικά προβλήματα**, σας παραθέτουμε ένα από αυτά του φετινού διαγωνισμού.

Είναι από το επίπεδο Γ, δηλαδή απευθύνεται σε μαθητές α' και β' γυμνασίου και ανήκει στην τρίτη ομάδα προβλημάτων που είναι κατά τι δυσκολότερα από τις άλλες δυο ομάδες προβλημάτων που περιλαμβάνει ο διαγωνισμός.

Ένα παιδί λέει πάντα την αλήθεια κάθε Πέμπτη και κάθε Παρασκευή λέει πάντα ψέματα' τις Τρίτες και τις υπόλοιπες μέρες πότε λέει αλήθεια και πότε ψέματα, στην τύχη. Κατά την διάρκεια επτά διαδοχικών ημερών ρωτήθηκε πώς τον λένε. Τις πρώτες έξι μέρες έδωσε τις ακόλουθες απαντήσεις (με αυτή τη σειρά): Γιάννης, Βασίλης, Γιάννης, Βασίλης, Πέτρος, Βασίλης. Τι απάντησε την έβδομη μέρα:

α) Γιάννης β) Βασίλης γ) Πέτρος δ) Κατερίνα ε) άλλη απάντηση.

Καλό καλοκαίρι, καλή ξεκούραση και καλές διακοπές!!!

Σας περιμένουμε αναζωογονημένους το Σεπτέμβριο με όρεξη για δημιουργία και φρέσκιες, ιδέες για να κάνουμε την καθημερινή ζωή στο σχολείο μας ακόμα πιο ευχάριστη.

Ερήνη Παπαθανασίου

Στα παιδιά του α1, που είναι ήδη δευτεράκια...

Αλήθεια, πόσο γρήγορα περνάει ο καιρός ... Σαν χτες μου φαίνεται πως ήταν όταν σας κολωσόριζα στην τάξη μας: "Κι άλλο καλοκαίρι πέρασε..." και "Με την πρώτη σταγόνα της βροχής σκοτώθηκε το καλοκαίρι" έγραφε στο ταμπλό της τάξης. Διστακτικοί, αμήχανοι, ίσως και λίγο φοβισμένοι μου φανήκατε για το νέο κι άγνωστο Γυμνάσιο που σας υποδεχόταν, μα και ορεξάτοι κι ανυπόμονοι να τρυγήσετε όσα είχε να σας προσφέρει... Οι περισσότεροι γνωστοί απ' το Δημοτικό, όμως και κάποιοι "καινούργιοι" είχαν προστεθεί στην παρέα ...

Ακόμα ηχεί στ' αυτιά μου το τραγούδι του Παντελή Θεολασσινού που ακούσαμε τις πρώτες μέρες στην τάξη, γιατί μου είχε φανεί τόσο ταιριαστό :

“Ένας μικρός Σεπτέμβρης βάζει τα κλάματα
που στο σχολείο τον πάνε να μάθει γράμματα.
Θέλει να παίξει ακόμα με τ' άστρα τ' ουρανού,
πριν έρθουν πρωτοβρόχια και συννεφιές στο νου.
Πρωτάκι σκολιαρούδι
του κλέβουν το τραγούδι.”

Πριν καλά- καλά το καταλάβουμε, αρχίσαμε να ετοιμάζουμε την εκδήλωσή μας για την 28η Οκτωβρίου. Πάλι ο Παντελής Θεολασσινός μάς δάνεισε τους στίχους του:

“Με γιασεμάκι χιώτικο,
λευκό χρυσανθεμάκι
Οκτώβρης ήρθε κι άνοιξε
του κήπου το πορτάκι.
Τα μάτια είχε χαμηλά
Σεμνά και λυπημένα
Και κάτω από τα βλέφαρα
Δυο σύννεφα κρυμμένα.”

Έτσι, λοιπόν, με μαθήματα κι εκδηλώσεις, με εκδρομές, με γέλια και δάκρυα, με κουγάδες και ξαναφιλιώματα, με άγχος και διαγωνίσματα κύλησε γρήγορα η χρονιά. Σας θυμάμαι με μάτια ακόμα βαριά και νυσταγμένα την πρώτη ώρα ή με βλέμματα αναστατωμένα κι ανυπόμονα για το λυτρωτικό χτύπημα του κουδουνιού το μεσημέρι, με τη σκέψη ήδη στο μεσημεριανό φαγητό... Πάντα ορεξάτους ν' ανοίξετε τη συζήτηση για κάτι που είδατε ή ακούσατε και σας έκανε εντύπωση- κι οι κουβέντες αυτές ήταν πολύ "ζωντανές", μα ποτέ δεν τελείωναν, γιατί ο χρόνος μας πίεζε... Ή άλλες φορές, αναφοκοκκινισμένους από το παιχνίδι στο διάλειμμα να μου κάνετε τα παράπονά σας για τους "μεγάλους" που σας έδωξαν απ' το γήπεδο ή σας πήραν την μπάλα... Ωρες πολλές περάσαμε μαζί και τώρα που η χρονιά όπου νά' ναι τελειώνει, μου φαίνεται πως ήδη τις νوستαλγώ...

Σας αποχαιρετώ, παιδιά "μου", με την ευχή το καλοκαίρι που "η γαλάζια προκυμαία θα το φέρει" να σας χαρίσει απλόχερα τα δώρα του, να σας ταξιδέψει σε θάλασσες ονειρεμένες, να σας ζεστάνει με το φως του και να σας επιστρέψει το Σεπτέμβρη ωριμότερους, σοφότερους, ξεκούραστους και ορεξάτους στο γνώριμο και φιλόξενο λιμάνι του σχολείου, που θα μας περιμένει όλους "πάντα ν' ανταμώνουμε..." Κρατήστε στ' αυτιά σας τον ήχο της θάλασσας από την υπέροχη μουσική του Σταμάτη Σπανουδάκη που ακούστηκε στην καλοκαιρινή εκδήλωσή μας... Καλό καλοκαίρι, λοιπόν! Ραντεβού το Σεπτέμβρη!

Αθηνά Κληρονόμου, καθηγήτρια τάξης του α1

Στην τρίτη γυμνασίου, που τέλειωσε.

Τέεεελοος, λοιπόν! Η αλήθεια είναι πως σας θυμάμαι για πολλά χρόνια... Το μάθημα και τις συζητήσεις μας, τις φωνές και τις παρατηρήσεις μου, τις κραυγές και τα σιγοψιθυρίσματά σας, τους τσακωμούς και τα γέλια μας, τις συνελεύσεις, τις εκδηλώσεις, τις εκδρομές, τις συγκινήσεις, τα δάκρυα και τα κλάματα. Μέσα κι έξω απ' την τάξη, φέτος και πέρυσι, και πρόπερσι. Μια μικρή «ζωή» που μοιραστήκαμε για τρία χρόνια. Χρόνια, μήνες, εβδομάδες, μέρες, ώρες, στιγμές... Διαβάζω στο «Μέρες Σχολείου» του Ιανουαρίου, που ήταν αφιερωμένο στην έννοια του χρόνου:

[...] Στιγμή είναι βέβαια,
ένα τίποτα του χρόνου.

Όμως χωράει τ' αποκορυφώματα.
Κική Δημουλά, Επί τα ίγνη

Κι ακόμα:

Και ο χρόνος γλύπτης των ανθρώπων παράφορος.
Οδυσσέας Ελύτης

Και σκέφτομαι πώς ο χρόνος σμιλεύει εσάς κι εμάς μαζί σας, πώς από παιδιά σας κάνει νέους, πώς από ξένους μάς κάνει τόσο οικείους, πώς μέσα από τη δοκιμασία της διαφωνίας, της τριβής, της σύγκρουσης χτίζει στέρες

σχέσεις αλήθειας, πώς μετατρέπει το σχολείο σε δεύτερο σπίτι μας και βαφτίζει την τάξη «οικογένεια».

Πώς «φορτώνει» τη μνήμη μας με τόσο πολλά, μέσα σε τρία χρόνια, ευχάριστα και δυσάρεστα, εύκολα και δύσκολα, μικρά και μεγάλα, σημαντικά και ασήμαντα, με μια λέξη καθημερινά, αλλά μοναδικά και ανεπανάληπτα, όπως είναι καθέννας από σας στο πέρασμά του από δω.

Πάλι αντιγράφω από το «Μέρες Σχολείου»:

Το αύριο και το αύριο και το αύριο σέρνεται
Με το μικρό του βήμα ημέρα την ημέρα
ως τη στερνή γραμμένη συλλαβή του χρόνου
κι όλα τα χτες φωτίζουν το δρόμο...

Σαίξπηρ, Μάκβεθ

για να σας ευχηθώ μέσα από την καρδιά μου «καλή συνέχεια», ελπίζοντας πως «όλα τα χτες» θα φωτίζουν -έστω και λίγο- το δικό σας δρόμο τού αύριο.

Άντε, και να μη χανόμαστε.

Ελευθερία Ιατράκη

5 Ιουνίου 2008

**Η θάλασσα εφρικήα ηρέμα από την λεπτήν αύραν την εξακολουθούσαν να πνήη
ως λείψανον του ανέμου, όστις την είχεν αυλακώσει από πρώϊας.**

Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, Η Νοσταλγός.

...Μόλις κανείς επιχειρήσει να εκφράσει στο χαρτί τα συναισθήματά του για πρόσωπα που νοιάζεται και αγαπά, νιώθει ότι θα μπορούσε να γεμίσει μ' αυτά άπειρες σελίδες. Αισθάνεται ότι, ακόμα και αν κλείσει τα μάτια του, μόλις η μύτη του μολυβιού ακουμπήσει πάνω στο χαρτί, θα αρχίσει να γράφει αυτόματα, όπως η πένα του υπερρεαλιστή ποιητή. Όμως, όταν έρχεται αυτή η ώρα, ένα αόρατο χέρι κρατάει το χέρι του και δεν τον αφήνει να διατυπώσει όλα όσα αισθάνεται, και αυτό μάλλον γίνεται γιατί τα συναισθήματα έχουν περισσότερη δύναμη από τη σκέψη και το λόγο...

Σχολικό έτος 2007-2008! Ανταμώματα, επαφές, μαθήματα, διαγωνίσματα, εκδρομές, εκδηλώσεις, γέλια, δάκρυα, αποχαιρετισμοί και ξανά ανταμώματα, επαφές, μαθήματα...

Εκατοντάδες εικόνες που καθημιά φέρει κάτι πολύτιμο, που καθημιά κλείνει μέσα της ένα κομμάτι του εαυτού μας, την έκφραση του προσώπου και των ματιών μας τη στιγμή εκείνη...

Και να που η σχολική χρονιά βρίσκεται στο τέλος της! Το καράβι, που ξεκίνησε το ταξίδι του το Σεπτέμβριο με όλους εμάς συνταξιδιώτες, ετοιμάζεται να "δέσει". Έφτασε και πάλι σ' ένα από τα λιμάνια που προορίζεται να πάει. Όλοι έχουμε τις "καλές πραγμάτιες": τα σεντέφια, τα κοράλλια, τα κεχριμπάρια... και τα μυρωδικά κάθε λογής" στις αποσκευές μας. Θυμάστε; Κάπως έτσι ξεκινήσαμε τη σχολική αυτή χρονιά με τους στίχους του Καβάφη, που μας διαβεβαίωναν για την "Ιθάκη" της ζωής μας, για την αξία του ταξιδιού...

Τις καλύτερες ευχές μου για καλό καλοκαίρι στους μαθητές της α', β' και γ' γυμνασίου και ιδιαίτερος στους μαθητές του β2 των οποίων και υπήρξα υπεύθυνος καθηγητής τμήματος τη σχολική αυτή χρονιά.

Και μην ξεχνάτε ότι παντού και πάντοτε οι "καλές πραγμάτιες" περιμένουν, αρκεί να τις αναζητήσουμε... γιατί το ταξίδι συνεχίζεται...

Αντώνης Νεονάκης

Ο ΟΜΗΡΟΣ ... ΤΑ ΕΚΑΝΕ ΣΑΛΑΤΑ

Κυριακή 1η Ιουνίου 2008. Καλό μήνα! Βρισκόμαστε στην καρδιά της εξεταστικής περιόδου, άντε, δεκαπέντε μέρες μας μένουν ακόμα... Αύριο, Δευτέρα, η Α' γυμνασίου γράφει Νεοελληνική Γλώσσα και την Τετάρτη Αρχαία από μετάφραση, Οδύσσεια ή Ηρόδοτο δηλαδή.

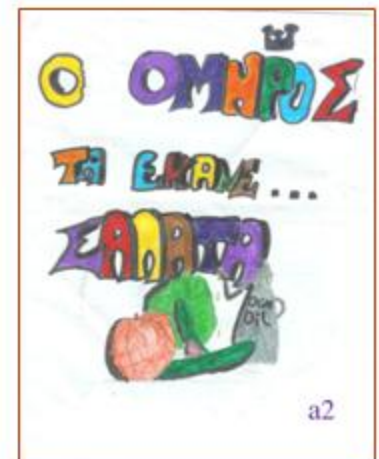
Κάθομαι λοιπόν, κι εγώ στο γραφείο μου και σκέφτομαι τι να βάλω στις εξετάσεις. Αρχίζω: ραψ.α, α'συνέλευση των θεών, στίχοι... Μα, ένα λεπτό, εδώ γίνεται ένα πάρτι γενεθλίων, ποτηράκια και καπελάκια Disney, ο Δίας άνετος κι ωραίος, η Αθηνά καθισμένη δίπλα του να μιλάει για κάποιον Ody... Μπα, αποκλείεται, δεν προσφέρεται για εξετάσεις. Ρίχνω μια ματιά στο επόμενο: Η Αθηνά στην Ιθάκη, Ωραία, θα ζητήσω και το τυπικό της φιλοξενίας (super SOS), πώς δηλαδή υποδέχτηκε ο Τηλέμαχος την Αθηνά-Μέντη, πολίοφιλο του Ody από το μπαλέτο και το στρατό! Τι να ζητήσω πια; Το διάλογο και την τρίτοπρόσωπη αφήγηση; Το χαρακτηρισμό και τα συναισθήματα των ηρώων; Τον τόπο, το χρόνο και τα πρόσωπα; Τι σημαίνει ανθρωπομορφισμός των θεών και ποιες οι σχέσεις τους με τους θνητούς; Ποιος είναι ο Οδυσσεύς και ποια τα χαρίσματά του; Πώς τύφλωσαν τον Κύκλωπα Πολύφημο και γιατί;

Σε όλα τα προηγούμενα ερωτήματα, μου έρχονται αυτόματα στο νου οι πιθανές απαντήσεις των παιδιών: «Ο Ody είναι ένας τύπος με κάλτσες και μποξεράκι που δεν ικανοποιούνταν από τα DVD και τα play station της Καλυψώς, αναζητούσε την περιπέτεια και βρέθηκε στο νησί των Φαιάκων μπροστά στο βασιλιά Αλκίνοο να μιλάει για Ασφάλειες Ζωής! Ο Ody είναι ριφοκίνδυνος, γιατί ήθελε να γνωρίσει τον Κύκλωπα, που έτρωγε συντροφάκια για breakfast, συντροφάκια για lunch, more συντροφάκια για dinner.

Ο Ody, όμως, ήταν τόσο εφευρετικός και πανούργος που τύφλωσε τον Κύκλωπα μ' ένα σκουπάκι Black & Decker! Κι όταν έφτασε στην Ιθάκη, ο Ody αποδείχτηκε τέλειος γνώστης των Kalasnikon, παλιών και νέων, και κατάφερε να σκοτώσει τους μνηστήρες. Όμως, δεν ξέφυγε ούτε αυτός την «τηγαλιά» της Πηνελόπης, η οποία είχε πληροφορηθεί από τον Τύπο της εποχής τα παραστρατήματα του πολυαγαπημένου της!»

Αν πάρω τέτοιου είδους απαντήσεις πώς θα βαθμολογήσω; Θα πάρουν όλοι 20!

Μήπως να ζητήσω καλύτερα να ορίσουν τον ανθρωπομορφισμό των θεών; Αλλά και πάλι θα μου γράφουν: «Οι θεοί, όπως πίστευαν οι άνθρωποι τότε, έχουν όχι μόνο ανθρωπινή εμφάνιση, αλλά και ανθρωπινή συμπεριφορά και συνήθειες, δηλαδή φορούν τζιν και μακό μπλουζάκια, κάνουν πάρτι, ανησυχούν για τα παιδιά τους και τα συμβουλεύουν να πηγαίνουν από το πεζοδρόμιο, μιλάνε Αγγλικά, χρηματίζονται, αν δεν υπάρχει άλλη λύση (το

γνωστό ρητό «ευνο και οι θεοί πείθονται»), φορούν, επίσης, σανδάλια και πίνουν Red Bull!»

Τα έχω χάσει, τελικά! Γελάω ακόμη, όταν σκέφτομαι όλες αυτές τις σκηνές από την παράσταση του α2, θαυμάζω τη δημιουργικότητα, την εξυπνάδα, την εφευρετικότητα, τη σύγχρονη ματιά και το ανατρεπτικό χιούμορ των παιδιών που έγραφαν τους διαλόγους και συγκινούμαι με τη διάθεση όλων των μαθητών του τμήματος να μας χαρίσουν αυτή την ώρα γέλιου.

Εγώ, λοιπόν, η καθηγήτριά σας, που όλο το χρόνο σας φωνάζα να διαβάζετε, σας φωνάζω ακόμα μια φορά: Μπράβοοοοο! Ευχαριστούμε πολυυυυύ!

Γιολάντα Γιέτη

Καλοκαιρινές ευχές ...

Λίγο πριν το τέλος, και ενώ το καλοκαίρι έχει ήδη εισχωρήσει στη διάθεσή μας μεταμορφώνοντας τα πάντα γύρω μας, με κάποιους στίχους τραγουδιών, παιδιάς, σας εύχομαι :

- * να βρεθείτε στο περιγιάλι το κρυφό, μέσα στις θαλασσινές σπηλιές
- * να περπατήσετε πάνω στην άμμο την ξανθιά,
- * να δείτε στο πιο ψηλό κατάρτι το ναύτη π' ανεμίζει ένα τραγούδι,
- * να πάτε μια βόλτα στο φεγγάρι,
- * να συναντηθείτε με αγγέλους που φτερουγίζουν μεσ' στου Αιγαίου τα νερά,
- * να νιώσετε τη θάλασσα την πλατιά που στιγμή δεν ησυχάζει,
- * να κοιτάξετε το χάρτινο φεγγαράκι και την ψεύτικη ακρογιαλιά,
- * να τραγουδήσετε είναι η ζωή μια θάλασσα και μεις καπεταναίοι,
- * ν' ανακαλύψετε το θαλασσινό τριφύλλι,
- * να κάνετε όνειρα τρελά που πετούν στο κύμα πάνω,
- * να αφεθείτε στο αγέρι να σας πάει μακριά, να σας πάει στα πέρα μέρη,
- * να αισθανθείτε βαθιά πόσο ωραία που 'ναι την αυγή όταν γλυκοχαράζει
και τέλος,
- * να αγναντέψετε πέρα από τη θάλασσα, πέρα από τα πλάτη, εκεί που
το πέλαγο είναι βαθύ.

Έτσι, για να πάρετε δυνάμεις. Γιατί η ζωή δεν «διακόπτεται». Είναι «αδιάκοπη».

Εις το επανιδείν, λοιπόν, και μέχρι τότε κολές ... «διακοπές».

Με αγάπη

Κων/νος Ανδριώτης

